

[Tove Jørgensen]

pertise, der skal til for at klare et åndssvagt barn. Der er heller ikke tilstrækkeligt med børnehaver, og åbningstiderne er for dårlige. Vi kan bare henvise til Århusundersøgelsen, der viste, at 20 pct. af børnene overhovedet ikke får nogen som helst form for behandling.

Jeg vil også godt vide: hvad skal der ske med centerskolerne? Det bliver jo sagt her, at der ved udlægningen er taget højde for det hele, og at man har det hele klart. Men jeg ved f. eks., at i Københavns amt arbejder et udvalg, som der først vil komme realiteter fra efter 1982; der vil altså intet ske, selv om udlægningsloven træder i kraft i 1980, før efter 1982. Så længe kan vi simpelt hen ikke vente på disse ting.

Det er sådan, at personalet ikke høres med hensyn til, hvad der skal ske. De får ikke svar på de breve, de sender til socialstyrelsen, og det uanset om det er overlæger eller medhjælpere, der skriver. Der kommer ikke svar på de berettigede spørgsmål, som stilles i forbindelse med nedskæringerne.

Det samme gælder spørgsmålet om integrering i folkeskolerne. Man kan ikke klare det med de nuværende forhold i folkeskolen. Lektionerne er for korte, og der er for mange børn også i specialklasserne. Det har også en afledt virkning på de børn, der nu går i specialklasser, og som vil komme ind i de almindelige klasser og belaste systemet. Lærerne har på deres kongres advaret mod det, der sker. Der er altså tale om en virkelig utryk situation for klienterne og om nogle forhold, der bør rettes her og nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændrede regler om refusion) [af Tove Jørgensen (DKP) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 61. Fremsat 19/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Gredal):

Med bistandslovens ikrafttræden skete der en betydelig omlægning og forenkling af finansieringsreglerne på det lovområde, som loven afløste. Det skete som et led i den samlede opgave- og byrdefordelingsreform, som der på daværende tidspunkt havde været arbejdet ihærdigt med igennem en årrække. De tidligere højt uensartede procentrefusioner blev afløst af en almindelig 50 pct.s refusionssats. Den mindreindtægt for kommunerne, der derved ville fremkomme sammenlignet med de gamle refusioner, hvis gennemsnit blev beregnet til 67 pct., blev udbetalt som tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier.

Ud over den betydelige forenkling, som denne finansieringsreform indebar, afspejlede den også et af de hovedprincipper, der var nedlagt i socialreformen, nemlig at kommuner og amtskommuner, der med reformen fik overdraget løsningen af langt de fleste opgaver på det sociale område, tilsvarende fik pålagt en større umiddelbar andel af finansieringen, eller sagt på en anden måde: de øgede beføjelser skulle følges af øgede forpligtelser.

Allerede fordi dette nye finansieringssystem kun har virket i så kort tid, finder jeg ikke, at det vil være rimeligt at ændre det så radikalt, som forslaget forudsætter. Det nye system må køres ind gennem en rimelig lang periode. Men jeg ville også finde, at forslaget, hvis det gennemførtes, med sin dermed ændrede balance mellem det procentdækkede område og bloktilskudsområdet ville betyde et skridt i den gale retning, jfr. hvad jeg lige har sagt om intentionerne bag socialreformen.

Nød bryder alle love, siger man, og arbejdsløsheden, der bruges som den væsentligste begrundelse for lovforslaget, kan så sandelig fortjene denne betegnelse.